

De tandprotheticus neemt een unieke plaats in binnen de mondzorg. Naast de tandarts (met specialismen) en de mondhygiënist is het namelijk de derde erkende mondzorgverlener binnen de eerste lijn. De Organisatie van Nederlandse Tandprothetici (ONT) vertegenwoordigt ruim 400 tandprothetici (95% organisatiegraad). De tandprotheticus heeft kwaliteit als uitgangspunt. Hierbij gaat het over zorg¹ en het (laten) vervaardigen van de gebitsprothese. Samen bieden zij zorg aan 1,3 miljoen Nederlanders die hun zorgverlening met een 8,2 waarderen. Alle ONT-leden zijn ingeschreven in het KRTP-register voor permanente na- en bijscholing en zijn aangesloten bij het Garantiefonds Mondzorg. 85% van de tandprothetische praktijken is ISO-gecertificeerd. De ONT heeft in 2015 drie richtlijnen m.b.t. de tandprothetiek ontwikkeld en stimuleert praktijkgericht onderzoek.

De titel 'tandprotheticus' is wettelijk beschermd. De opleiding Tandprothetiek is echter geen regulier hbo-onderwijs maar kan alleen aan de Hogeschool Utrecht als contractonderwijs (en daardoor volledig particulier bekostigd) worden gevolgd. De ONT pleit voor het herstellen van deze 'weeffout' bij de erkenning van het beroep in 1997 en het toelaten van de Opleiding Tandprothetiek tot het regulier hbo-onderwijs.

De ONT gelooft in het (virtuele) dentale team en de samenwerking. Hierbij kan in beginsel elk van de mondzorgverleners de regie voeren. Hierbij is echter de adequate uitwisseling van medische gegevens voorwaardelijk. Daarom pleiten de tandprothetici voor een Mondzorg Informatiesysteem.

De ONT is van mening dat de *patiënt journey* bepaalt wat de best passende zorgverlener is; die zou onder voorwaarden ook de regiebehandelaar moeten kunnen zijn. Voor algemene en academische mondzorg is dat de tandarts, voor preventie de mondhygiënist, en voor geheel of gedeeltelijk tandelozen de tandprotheticus. Dit leidt tot gepast gebruik van mondzorg. Bovendien geven patiënten met een gebitsprothese aan een hogere mondgezondheid te ervaren als de behandelaar een tandprotheticus is².

De tandprotheticus is vrij toegankelijk en zelfstandig bevoegd en aantoonbaar bekwaam binnen het eigen deskundigheidsgebied. Hierbij is de tandprotheticus de best opgeleide mondzorgverlener voor de uitneembare voorzieningen. Immers tandprothetiek is een keuzevak binnen de opleiding tandheelkunde. Er kan dus niet van worden uitgegaan dat een afgestudeerde tandarts deze specifieke bekwaamheid heeft. De ONT pleit voor het stimuleren van verdere taakherschikking op het gebied van de tandprothetiek.

De ONT is een uitgesproken tegenstander van zogenaamde verlengde-arm constructies waarbij niet bevoegde en niet aantoonbaar bekwaame medewerkers zich presenteren als mondzorgverleners zonder dat er sprake is van het wettelijk vereiste toezicht van een tandarts of tandprotheticus. Met oog op patiëntveiligheid pleit de ONT er voor om hier maatregelen tegen te nemen³. Ook moet de zorgverlener, die hoewel wettelijk bepaald toezicht mag houden, kunnen aantonen dat deze bekwaam is. Hierbij kan gedacht worden aan een nader te bepalen aantal behandelingen die jaarlijks moet worden uitgevoerd.

Kortom, de ONT pleit er voor dat:

- 1) de Opleiding Tandprothetiek wordt toegelaten tot het regulier hbo-onderwijs;**
- 2) de mondzorg wordt geleverd door de hiertoe best opgeleide mondzorgverlener;**
- 3) taakherschikking wordt gestimuleerd en de *patiënt journey* bepaalt wie regiebehandelaar is;**
- 4) het werken binnen dentale teams wordt gestimuleerd, onder de voorwaarde van adequate informatie-uitwisseling;**
- 5) er maatregelen worden genomen tegen het leveren van zorg door onbevoegde en onbekwame professionals.**

¹ De acceptatie van een kunstgebit heeft net zoveel impact als bijvoorbeeld de acceptatie van een beenprothese en dat vraagt de begeleiding van een hiervoor opgeleide mondzorgverlener.

² Batenburg en Van der Lee, pagina 36, Wie ziet de tandprotheticus?, NIVEL 2014.

³ Hier kan IGG een rol in vervullen, maar dit kan ook middels contracten worden afgedwongen. Omdat de conventionele gebitsprothese onderdeel is van het verzekerd pakket zijn hier goede mogelijkheden toe. Bijvoorbeeld middels een Kwaliteitsstatuut zoals dat binnen de GGZ wordt geïntroduceerd per 1 januari 2017.